

D E C I Z I E

14 mai 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Valentina Clevadi
Iuliana Oprea
Dumitru Mardari
Tamara Chișca-Doneva

examinînd recursurile declarate de către Mîrza Irina și Societatea Comercială „Inep Luck” Societatea cu Răspundere Limitată,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Agriteraz” împotriva Irinei Mîrza și Societatea Comercială „Inep Luck” Societatea cu Răspundere Limitată cu privire la restabilirea sistemului de canalizare, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 noiembrie 2013, prin care a fost admis apelul declarat de către Mîrza Irina și Societatea Comercială „Inep Luck” Societatea cu Răspundere Limitată, casată hotărîrea Judecătoriei Strășeni din 16 aprilie 2013 în partea încasării prejudiciului moral și emisă în această parte o nouă hotărîre prin care acțiunea a fost respinsă, în rest hotărîrea Judecătoriei Strășeni din 16 aprilie 2013 și încheierea Judecătoriei Strășeni din 27 februarie 2013 au fost menținute,

c o n s t a t ă:

La 17 octombrie 2012, SRL „Agriteraz” a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Irinei Mîrza și SC „Inep Luck” SRL cu privire la restabilirea sistemului de canalizare, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, în anul 2002 pe terenul ce îi aparține cu drept de proprietate situat în or. Strășeni, str. Ștefan cel Mare, 92 „A” a construit o clădire cu două nivele, în care la primul etaj se află un magazin agricol, iar la etajul 2 oficiile întreprinderii.

Menționează că în timpul construcției clădirii a solicitat de la Primăria or. Strășeni și ÎM „Apă-Canal” permisiunea de a conecta clădirea la apeductul orășenesc fîntîna nr. 53 și la colectorul de canalizare fîntîna nr.8, ambele fiind situate în or. Strășeni, str. Ștefan cel Mare, iar la 18 iunie 2002, i-a fost permisă efectuarea lucrărilor cu eliberarea schemei și condițiilor tehnice.

Sustine că, lucrările de conectare a clădirii la sistemul de apeduct și canalizare au fost efectuate din contul personal, iar la momentul efectuării lucrărilor de la clădirea întreprinderii și pînă la fîntîna nr. 8 a colectorului de canalizare nu exista nici o construcție.

Mai indică reclamantul că ulterior, Mîrza Irina a privatizat terenul din or. Strășeni, str. Ștefan cel mare, 92 „A”, care este adiacent clădirii SRL „Agriteraz” și a început construcția unui centru comercial fără a coordona proiectul pentru construcție cu ÎM „Apă-Canal” Strășeni, iar în rezultat a deteriorat conducta de canalizare care a devenit nefuncțională, fapt ce se confirmă prin procesul-verbal nr. 126 din 06 iulie 2012.

Drept urmare, la data de 14 octombrie 2012, s-a adresat pîrîților cu o pretenție privind restabilirea sistemului de canalizare deteriorat, însă pînă în prezent nu au fost întreprinse careva acțiuni.

Solicită reclamantul obligarea restabilirii sistemului de canalizare deteriorat, dintre clădirea SRL „Agriteraz” situată în or. Strășeni, Ștefan cel Mare 92 „A” și fîntîna colectorului sistemului de canalizare orășenesc nr. 8 conform condițiilor tehnice elaborate de ÎM „Apă-Canal” Strășeni, repararea prejudiciului moral în mărime de 25 000 lei și încasarea cheltuielilor de judecată.

La data de 27 februarie 2013, Șaban Alexandru în interesele Irinei Mîrza a depus o cerere prin care a solicitat atragerea în proces în calitate de intervenient accesoriu a ÎM „Biroul de proiectare” Strășeni.

Prin încheierea Judecătoriei Strășeni din 27 februarie 2013, a fost respinsă cererea reprezentantului Irinei Mîrza - Șaban Alexandru cu privire la introducerea în proces a ÎM „Biroul de proiectare” Strășeni în calitate de intervenient accesoriu.

Prin hotărîrea Judecătoriei Strășeni din 16 aprilie 2013, acțiunea a fost admisă parțial fiind obligată Mîrza Irina și SC „Inep Luck” SRL să restabilească sistemul de canalizare deteriorat dintre clădirea SRL „Agriteraz” situată în or. Strășeni, str. Ștefan cel Mare 92 „A” și fîntîna colectorului sistemului de canalizare orășenesc nr. 8 conform condițiilor tehnice elaborate de ÎM „Apă-Canal” Strășeni și încasat în mod solidar de la Mîrza Irina și SC „Inep Luck” SRL în beneficiul SRL „Agriteraz” prejudiciul moral în mărime de 10 000 lei și cheltuielile de judecată în mărime de 3 300 lei. În rest acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 06 noiembrie 2013, a fost admis apelul declarat de către Mîrza Irina și SC „Inep Luck” SRL, casată hotărîrea primei instanțe în partea încasării prejudiciului moral și emisă în această parte o nouă hotărîre prin care cerințele au fost respinse ca neîntemeiate, în rest hotărîrea și încheierea primei instanțe au fost menținute.

La data de 16 decembrie 2013, Mîrza Irina a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel, hotărîrii primei instanțe și încheierea primei instanțe și emiterea unei noi hotărîri prin care acțiunea să fie respinsă integral ca neîntemeiată.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, deoarece la emiterea acesteia au fost eronat aplicate normele de drept material și procedural.

Astfel, menționează că în cadrul examinării cauzei instanțele au soluționat problema drepturilor ÎM „Biroul de proiectări” Strășeni care nu a fost atrasă în proces și

care constituie o încălcare a normelor de drept procedural, iar neatragera acesteia în proces are drept consecință aplicarea prevederilor art. 69 alin. (1) CPC.

Totodată, menționează recurenta că instanțele judecătorești au interpretat eronat normele de drept material și au aplicat eronat legea, iar dispunând restabilirea sistemului de canalizare conform condițiilor tehnice elaborate de ÎM „Apă-Canal” Strășeni a ignorat prevederile art. 60 alin. (4) CPC, care indică că instanța de judecată nu este în drept să modifice din oficiu temeiul sau obiectul acțiunii, deoarece în acțiunea înaintată SRL „Agriteraz” nu a înaintat în instanța de judecată asemenea cerințe.

Instanțele judecătorești eronat au dat apreciere Schemei de stabilire pe teren a hotarelor terenului supus privatizării care a fost coordonată cu Direcția „Apă-Canal” Primarul or. Strășeni șeful Secției Financiare și Arhitectorul raional, deoarece pe copia acestei scheme Direcția de producție „Apă-Canal” a făcut mențiunea privind racordarea la rețeaua publică de canalizare iar ca urmare aceasta servește Condiție tehnică, în timp ce legislațiile în vigoare prevede expres modalitatea și condițiile racordării la rețelele publice de canalizare.

Afirmă recurenta că intimatul a efectuat neautorizat construcția și tranzitarea rețelei de canalizare fără acordul la rețeaua publică a localității, fără proiect certificatului de urbanism, autorizația de construcție și procesul –verbal de recepție finală, eliberată conform prevederilor Hotărârii Guvernului RM nr. 360 din 14 aprilie 1997, ceea ce caracterizează acțiunile SRL „Agriteraz” cu vinovăție din culpă.

La 07 martie 2014, Irina Mîrza printr-o cerere separată a solicitat suspendarea executării deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 noiembrie 2013 și a hotărârii judecătorei Strășeni din 16 aprilie 2013.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 20 martie 2014, a fost suspendată execută hotărârii Judecătorei Strășeni din 16 aprilie 2013 și menținută decizia Curții de Apel Chișinău din 06 noiembrie 2013.

La 31 decembrie 2013 SC „Inep Luck” SRL a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea acestuia, casarea decizia instanței de apel în partea menținerii hotărârii primei instanțe, casarea integrală a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă integral ca neîntemeiată.

În motivarea recursului recurentul SC „Inep Luck” SRL a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârii primei instanțe considerîndu-le neîntemeiate, lipsite de temei juridic, nelegale, nemotivate, adoptate cu încălcarea esențială precum și aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural civil, fără a fi cercetate sub toate aspectele multilateral, complet și obiectiv circumstanțele cauzei în ansamblu și în interconexiunea lor.

Astfel, menționează recurentul că în cadrul efectuării lucrărilor de construcție a centrului comercial au fost efectuate multiple acțiuni procesuale premergătoare pentru începerea construcție, iar în timpul efectuării lucrărilor a fost depistată o canalizare ilegală. În urma sesizării, beneficiarul SRL „Agriteraz” și-a luat țevile de canalizare și nu a înaintat careva obiecții.

Susține că SRL „Agriteraz” nu are acte de proprietate asupra canalizării în litigiu, dar nici careva acte juridice prin care ar avea dreptul să beneficieze de folosința lotului care nu-i aparține, deoarece terenul prin care trec țevile de canalizate aparține cu drept de proprietate Irinei Mîrza iar țevile intimatului trec prin construcția executată de SC „Inep Luck” SRL și nu corespund normelor de proiectare și construcție.

Afirmă că în cadrul examinării cauzei nu a fost constatat care contract, fapt ilicit sau orice alt act a fost încălcat de către SC „Inep Luck” SRL, deoarece efectuând lucrările în conformitate cu documentația de proiect și acționând la indicațiile Irinei Mîrza care este proprietara terenului în litigiu, consideră că calitatea procesuală pe care o poate avea în speță este cel mult intervenient accesoriu, față de care nu pot fi înaintate pretenții proprii.

În acest sens menționează că instanțele nu au stabilit condițiile răspunderii SC „Inep Luck” SRL, fapta ilicită, prejudiciul, legătura cauzală și vinovăția societății și nu au constatat care contract, fapt ilicit, sau ce alt act sau fapt succesibilă fost încălcat de SC „Inep Luck” SRL.

Consideră recurentul că SRL „Agriteraz” urmărește scopul de a se îmbogăți fără justă cauză intenționând ca prin intermediul instanțe de judecată să legalizeze canalizarea și să substituie comisiile care sunt împuternicite prin lege să o facă, iar instanțele judecătorești au examinat superficial circumstanțele cauzei și au lăsat fără apreciere argumentele invocate de către pîrîți.

Mai mult că, examinarea cauzei în prima instanță a avut loc fără înregistrările audio, instanța nu s-a expus pe toate capetele de cerere, nu a administrat probele corect și nu le-a dat aprecierea cuvenită, a interpretat eronat legea nu a aplicat normele de drept procesual, a favorizat participanții la proces și nu și-a motivat hotărîrea pronunțată prin ce a încălcat prevederile art. 6 paragraful 1 al Convenției CEDO.

Susține recurentul că, erorile comise de către prima instanță la emiterea hotărîrii precum și motivele netemeinicii acțiunii reclamantului au fost invocate în cererea de apel, însă instanța soluționînd litigiul nu a motivat nici o argumentare înaintată în cererea de apel.

De asemenea, invocă că instanța de apel a aplicat eronat prevederile art. 377, 378 Cod civil, care este aplicabilă doar acțiunilor vecinului și nu a dat apreciere faptului că canalizarea efectuată de SRL „Agriteraz” este ilegală, fără proiect și împiedică semnificativ dreptului Irinei Mîrza la folosirea bunului ce-i aparține precum și la construcția imobilului.

Totodată, menționează că instanța de apel a încălcat și prevederile Constituției RM, deoarece acceptarea acțiunii pentru prima instanță este catalogată ca un refuz al instanței de judecată de a satisface efectiv dreptul apelantului la un proces echitabil, iar prin respingerea apelului are loc o îmbogățire fără justă cauză a SRL „Agriteraz” favorizată de instanța de judecată.

Consideră recurentul că atît prima instanță cît și instanța de apel avînd toată baza legală și probele anexate au favorizat intimatul și au emis actele judiciare cu privire la admiterea acțiunii încălcînd legislația în vigoare.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursurile declarate de către Mîrza Irina și SC „Inep Luck” SRL neîntemeiate și care urmează a fi respinse cu menținerea deciziei instanței de apel din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel.

Înaintînd acțiunea în judecată împotriva Irinei Mîrza și SC „Inep Luck” SRL, SRL „Agriteraz” a solicitat restabilirea sistemului de canalizare deteriorat dintre

clădirea SRL „Agriteraz” str. Ștefan cel Mare 92 „A” or. Strășeni și fântâna colectorului sistemului de canalizare orășenesc 8 conform condițiilor tehnice elaborate de ÎM „Apă-Canal” Strășeni repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prima instanță, fiind investită cu judecarea pricinii în cauză, a ajuns la concluzia temeiniciei parțiale a acțiunii, stabilind că Mîrza Irina și SC „Inep Luck” prin deteriorarea și demontarea sistemului de canalizare dintre clădirea SRL „Agriteraz” str. Ștefan cel Mare 92 „A” or. Strășeni și fântâna colectorului sistemului de canalizare orășenesc 8, au acționat în mod ilicit și cu vinovăție prin ce i-au cauzat SRL „Agriteraz” suferințe psihice.

Judecând apelul declarat de către Mîrza Irina și SC „Inep Luck”, instanța de apel concluzionînd că reclamantul este persoană juridică, iar totalitatea suferințelor psihice sunt caracteristice doar persoanelor fizice a ajuns la concluzia admiterii apelului, casând hotărârea primei instanțe în partea admiterii cerințelor cu privire la repararea prejudiciului moral, pronunțînd în această parte o nouă hotărâre, prin care a respins acest capăt de cerere, în rest menținînd hotărârea primei instanțe.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lîrgit al Curții Supreme de Justiție, analizînd materialele anexate la dosar, în coraport cu legislația în vigoare ce guvernează raportul juridic litigios, ajunge la concluzia temeiniciei și legalității deciziei instanței de apel.

În susținerea concluziei enunțate instanța de recurs reține că pe parcursul judecării pricinii s-a constatat că în baza Contractului de vînzare-cumpărare nr. 1218 din 21 mai 1999, hotărîrii judecătorești din 17 mai 2002 (4279-3/02, Acordului adițional din 24 mai 2002 (4279-2/02) și Procesului-verbal de recepție finală nr. 176/07 din 27 decembrie 2002 (178/03) SRL „Agriteraz” este proprietarul terenului și al imobilului din str. Ștefan cel Mare 92 „A” or. Strășeni (f.d. 5).

La fel, este constatat că imobilului - clădirea SRL „Agriteraz” din str. Ștefan cel Mare 92 „A” or. Strășeni a fost conectată la rețeaua de canalizare la fântâna colectorului sistemului de canalizare orășenesc nr. 8, sistemul de canalizare tranzitînd terenul vecin care se afla în proprietatea administrației publice locale (f.d.6).

Totodată, după cum atestă materialul probator la data de 18 aprilie 2003, terenul prin care trecea sistemul de canalizare al SRL „Agriteraz” cu suprafața de 0,0683 ha din str. Ștefan cel Mare 92/1 or. Strășeni a fost vîndut lui Neagu Ghenadie ca teren aferent cazangeriei a Centrului de creație (f.d. 113-114).

Ulterior, la data de 04 iulie 2003, terenul menționat a fost cumpărat de Oprea Tatiana, care la data de 04 septembrie 2007, în baza contractului de vînzare-cumpărare nr. 4111 l-a vîndut Irinei Mîrza (f.d. 115-116).

Colegiul reține că la caz prezintă relevanță procesul-verbal din 03 iulie 2012 prin care s-a constatat că în baza Contractului de execuție a lucrărilor de construcție încheiat cu Mîrza Irina, angajații SC „Inep Luck” au inițiat lucrări de construcție, pe terenul str. Ștefan cel Mare 92/1 or. Strășeni, în cadrul căroră au deteriorat sistemul de canalizare lateral al SRL „Agriteraz” ce tranzita acest teren (f.d. 8).

Conform art. 377 Cod civil, proprietarii terenurilor vecine sau ai altor bunuri imobile învecinate, pe lîngă respectarea drepturilor și obligațiilor prevăzute de lege, trebuie să se respecte reciproc. Se consideră vecin orice teren sau alt bun imobil de unde se pot produce influențe reciproce.

Iar, în conformitate cu art. 378 alin. (1) Cod civil, proprietarul terenului sau al unui alt bun imobil nu poate interzice influența pe care o exercită asupra bunului său

gazul, aburul, mirosul, funinginea, fumul, zgomotul, căldura, vibrația sau o altă influență similară provenită din terenul vecin dacă nu împiedică proprietarul în folosirea bunului sau dacă încalcă nesemnificativ dreptul acestuia.

În sensul normelor enunțate, este de înțeles că proprietarul terenului sau a unui alt bun imobil va fi obligat să suporte aceste influențe și în cazul în care acestea încalcă dreptul lui, dar încălcarea este nesemnificativă. Adică proprietarul are posibilitate în continuare să posede și să folosească lucrul său, fiindu-i create unele incomodități nesemnificative.

În speță însă, se constată că sistemul de canalizare ce tranzitează terenul din str. Ștefan cel Mare 92/1 or. Strășeni nu împiedică proprietarului terenului – Irinei Mîrza în folosirea acestui teren, constituind o influență vecină admisibilă, cu atât mai mult că la momentul procurării terenului în litigiu, sistemul de canalizare de la clădirea SRL „Agriteraz” deja exista, conectarea rețelei fiind efectuată legal și autorizat cu acordul ÎM „Apă-canal” Strășeni (f.d. 6, 74).

Prin urmare, instanțele judecătorești, justificat au concluzionat că Mîrza Irina nu a fost în drept să interzică exploatarea sistemului de canalizare prin deteriorarea și demolarea acestuia, chiar și în situația în care a considerat influența inadmisibilă a acestuia la construcția ce urma să fie efectuată, or reieșind din prevederile art. 379 alin. (1) Cod civil, proprietarul este în drept să ceară interzicerea ridicării sau exploatării unor construcții sau instalații despre care se poate afirma cu siguranță că atât prezența acestora cât și utilizarea lor atentează în mod inadmisibil asupra terenului său, prin înaintarea unui aviz celui care intenționează să ridice sau să exploateze construcții sau instalații, iar în cazul în care avizul este lăsat fără răspuns și acțiunile nu sunt încetate, proprietarul este în drept să recurgă la intentarea unei acțiuni negatorii în conformitate cu prevederile alineatului (2) al art. 376.

Conform art. 14 al. (1) Cod civil persoana lezată într-un drept al ei poate cere repararea integrală a prejudiciului cauzat astfel,

Iar, în conformitate cu art. 376 alin. (1) Cod civil, dacă dreptul proprietarului este încălcat în alt mod decît prin uzurpare sau privare ilicită de posesiune, proprietarul poate cere autorului încetarea încălcării. El poate cere, de asemenea, despăgubiri pentru prejudiciul cauzat. Pot fi solicitate despăgubiri și în cazul în care nu se cere încetarea încălcării sau executarea acestei cerințe este imposibilă.

Cu referire la prevederile legale enunțate este incontestabil faptul că Mîrza Irina și SC „Inep Luck” ilegal au demontat sistemul de canalizare ce aparține SRL „Agriteraz” încălcîndu-i astfel dreptul de proprietate, iar instanțele judecătorești justificat au dispus obligarea în mod solidar a pîrților de a restabili sistemul de canalizare deteriorate conform condițiilor tehnice elaborate de ÎM „Apă-Canal” Strășeni.

În acest sens nu pot fi reținute argumentele recurentului SC „Inep Luck” cu referire la faptul că lucrările au fost efectuate conform prevederilor Contractului de execuție a lucrărilor de construcție și respectiv față de el nu pot fi înaintate pretenții, or este constata că anume angajații SC „Inep Luck” au demontat sistemul de canalizare în timpul efectuării lucrărilor de construcție pe terenul din str. Ștefan cel Mare 92/1 or. Strășeni ce aparține Irinei Mîrza (f.d. 6).

Conform art. 1398 alin. (1) Cod civil, cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.

În conformitate cu art. 1422 Cod civil, care indică că în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral (suferințe psihice sau fizice) prin fapte care atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de legislație, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la repararea prejudiciului prin echivalent bănesc.

În context, este necesar de menționat că dreptul la compensarea prejudiciului moral îl au numai persoanele fizice. Persoanele juridice nu pot cere compensarea prejudiciului, cu excepția cazului când numele sau reputația profesională de care se bucură au fost lezate. Diferența de structură juridică între persoana fizică și persoana juridică (formațiune fictivă) explică de ce ultimei nu i se pot cauza suferințe fizice și psihice.

Prin urmare, prima instanță eronat a admis cerințele SRL „Agriteraz” cu privire la repararea prejudiciului moral, fapt apreciat corect de către instanța de apel, care justificat a reținut că deoarece totalitatea suferințelor fizice și psihice suportate de o persoană sunt caracteristice doar persoanelor fizice, cerințele reclamantului SRL „Agriteraz” în acest sens fiind neîntemeiate.

Totodată, instanța de apel întemeiat a reținut legalitatea încheierea primei instanței prin care a fost respins demersul reprezentantului Irinei Mîrza – Șaban Alexandru cu privire la atragerea în proces în calitate de intervenient accesoriu a ÎM „Biroul de proiectare” or. Strășeni.

În susținerea concluziei enunțate colegiul reține prevederile art. 67 alin. (1) și (3) CPC, care statuează că persoana interesată într-un proces pornit între alte persoane poate interveni în el alături de reclamant sau de pîrît pînă la închiderea dezbaterilor judiciare în prima instanță dacă hotărîrea pronunțată ar putea să influențeze drepturile sau obligațiile lui față de una din părți. Intervenientul accesoriu poate fi introdus în proces și la cererea uneia dintre părți sau din oficiul instanței.

Or, în cadrul examinării cauzei nu a fost stabilit atît faptul că ÎM „Biroul de proiectare ” Strășeni este persoană interesată în procesul în speță, cît și faptul că hotărîrea pronunțată ar putea influența drepturile sau obligațiile ÎM „Biroul de proiectare” Strășeni sau drepturile ori obligațiile acestuia față de Mîrza Irina sau față de SC „Inep Luck” SRL.

Cele relatate în ansamblu atestă netemeinicia argumentelor invocate de recurenți ce se referă la faptul că SRL „Agriteraz” ilegal a efectuat lucrările de construcție și racordare a rețelei de canalizare de tranzit pe terenul din str. Ștefan cel Mare 92/1, fără certificatul de urbanism pentru proiectare, autorizația de construcție și procesul-verbal de recepție finală, deoarece contrar prevederilor art. 118 CPC al RM, în sensul căreia fiecare parte urmează să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel, recurenții nu au prezentat instanței probe incontestabile și pertinente în susținerea poziției sale.

În această ordine de idei, se constată că și alte argumente invocate de recurenți nu pot fi reținute, deoarece acestea se combat cu cele descrise și se axează asupra circumstanțelor, care au fost constatate și elucidate pe deplin de către instanța de apel, avînd la bază cumulul de probe apreciate cu respectarea normelor de drept procedural și susținute de normele de drept material.

Mai mult că aceste argumente nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Distinct de cele relatate și având în vedere faptul că decizia instanței de apel este întemeiată și legală, iar argumentele invocate de către recurenți sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursurile ca neîntemeiate și a menține decizia instanței de apel.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, art. 445 alin. (3) Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e

Se resping recursurile declarat de către Mîrza Irina și Societatea Comercială „Inep Luck” Societatea cu Răspundere Limitată.

Se menține decizia Curții de Apel Chișinău din 06 noiembrie 2013, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Agriteraz” împotriva Irinei Mîrza și Societatea Comercială „Inep Luck” Societatea cu Răspundere Limitată cu privire la restabilirea sistemului de canalizare și repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte, judecătorul

Iulie Sîrcu

Judecătorii

Valentina Clevadi

Iuliana Oprea

Dumitru Mardari

Tamara Chișca-Doneva